

Sygn. akt: I C 235/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2019r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Tomasz Cichocki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Mieczysław Budrewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 października 2019 r. w K.

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W. na rzecz powoda J. K. kwotę 5.608,80 (pięć tysięcy sześćset osiem i 80/100) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w wysokości 7% w stosunku rocznym od dnia 23.12.2017r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.098,00 (dwa tysiące dziewięćdziesiąt osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 235/19

UZASADNIENIE

Powód J. K., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) wniósł o zasądzenie od pozwanego Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W. kwoty 5.608,80 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu. Podniósł, iż w wyniku szkody komunikacyjnej z dnia 30 października 2017 r. uszkodzeniu uległ należący do poszkodowanego M. S. samochód marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Powód w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej w dniu 30 października 2017 r. wynajął poszkodowanemu M. S. auto zastępcze. W umowie najmu ustalono stawkę w wysokości 147,60 zł brutto za każdą dobę najmu pojazdu. Poszkodowany wynajął samochód marki T. (...). Poszkodowany wykorzystywał pojazd do wykonywania czynności życia codziennego, m.in.: dojazdy do pracy, po zakupy itp. Z pojazdu zastępczego poszkodowany korzystał przez 38 dni, to jest w okresie od 30 października 2017 r. do 7 grudnia 2017 r. W dniu 8 grudnia 2017 r. powód na podstawie cesji nabył od poszkodowanego M. S. wierzytelność przysługującą mu od pozwanego w związku z najmem auta zastępczego. Likwidator szkody (...) S.A. V. (...) odmówiło wypłaty odszkodowania z tytułu wynajmu samochodu zastępczego podnosząc, że w dokumentacji szkody nie wskazano stanu licznika wynajętego pojazdu sprzed jak i po wynajmie, wobec czego brak jest dowodu na używanie samochodu przez poszkodowanego.

Pozwany Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu. Podniósł, że powód nie udowodnił, iż najem

pojazdu był uzasadniony. Zarzucił, iż poszkodowany dysponował innymi pojazdami, co ustalono w toku likwidacji szkody. Z informacji uzyskanych z Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego wynikało, że między innymi w 2017 r. poszkodowany zawarł 28 polis ubezpieczenia pojazdów. Ponadto pozwany zakwestionował stawkę oraz czas najmu. W jego ocenie stawka za najem w wysokości 147,60 zł brutto (120,00 zł netto) za dobę jest rażąco zawyżona. Natomiast czas najmu przez okres 38 dni był nieuzasadniony. Równocześnie pozwany zakwestionował żądanie powoda w części dotyczącej odsetek ustawowych, uzasadniając to faktem, że nie prowadził postępowania likwidacyjnego dotyczącego szkody, a odpowiedzialność pozwanego wynika z ustawy, tj. art. 123 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30 października 2017r. doszło do kolizji drogowej z udziałem pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), należącym do M. S., którym kierował Z. J. oraz pojazdu ciężarowego marki (...), którym kierował A. R., obywatel Litwy. Sprawcą zdarzenia był kierowca samochodu ciężarowego, który posiadał obowiązkowe ubezpieczenie OC zawarte w towarzystwie (...) z siedzibą na terenie Litwy.

(dowód: notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym – k. 13, bezsporne)

Szkoda została zgłoszona przez poszkodowanego w dniu 30.10.2017r. Jej likwidacją zajmowało się (...) S.A. V. (...) jako korespondent zagranicznego towarzystwa (...).

(bezsporne)

Po uzyskaniu od likwidatora szkody telefonicznej informacji o przyznaniu pojazdu zastępczego poszkodowany w dniu 30.10.2017r. zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego. Spowodowane było to tym, że pojazd oferowany przez ubezpieczyciela mógł być dostarczony najwcześniej wieczorem lub rano następnego dnia, a poszkodowany potrzebował pojazdu, którym mógłby dotrzeć do pracy a następnie do domu. Sprawdził także, iż koszt wynajmu pojazdu u powoda jest niższy niż auta oferowanego przez ubezpieczyciela. Poszkodowany wynajął samochód T. (...), o numerze rejestracyjnym (...), z segmentu klasy D, czyli zgodnego z klasą pojazdu uszkodzonego. Strony umowy ustaliły stawkę dobową najmu na kwotę 147,60 zł brutto.

Poszkodowany M. S. zamieszkuje w W., natomiast działalność gospodarczą prowadzi w miejscowości M. niedaleko K., tj. około 40 km od miejsca zamieszkania. Wynajęty pojazd był wykorzystywany przez niego do codziennych dojazdów do pracy i prowadzenia działalności, a także do innych codziennych czynności np. zakupów. Z pojazdu zastępczego poszkodowany korzystał przez 38 dni, to jest w okresie od 30 października 2017 r. do 7 grudnia 2017 r., tj. do dnia otrzymania decyzji o przyznaniu odszkodowania. Prowadzona działalność gospodarcza przez poszkodowanego polega na kupnie i sprzedaży pojazdów mechanicznych oraz obrocie używanymi częściami zamiennymi do pojazdów. W tym celu zakupuje on pojazdy, w tym uszkodzone, w celu ich demontażu ewentualnie dalszej odsprzedaży, jeżeli okaże się, że uszkodzenia nie dyskwalifikują pojazdu z dalszego użytkowania i nadają się do naprawy. Często są to pojazdy posiadające ubezpieczenie. W dacie szkody nie posiadał jednak na placu żadnego sprawnego pojazdu ewentualnie pojazdu nadającego się do wykorzystania. Dysponował tylko samochodem ciężarowym służącym do transportu pojazdów i części.

(dowód: umowa najmu - k. 9, zeznania świadka M. S. – k. 65 – 65v, oświadczenie - k. 16)

Szkoda powstała w pojeździe poszkodowanego została zakwalifikowana przez (...) S.A. V. (...) jako szkoda całkowita. Wartość szkody została ustalona ostatecznie na kwotę 4 100,00 zł. Wartość szkody została skorygowana przez likwidatora o wartość podatku VAT. Odszkodowanie zostało przekazane na wskazany przez poszkodowanego rachunek bankowy.

(dowód: decyzje o przyznaniu odszkodowania - k. 51-53)

W dniu 8 grudnia 2017 r. powód na podstawie cesji nabył od poszkodowanego M. S. wierzytelność przysługującą mu od pozwanego w związku z najmem auta zastępczego. Koszt wynajmu samochodu zastępczego za 38 dni wyniósł zgodnie z fakturą VAT nr (...) z dnia 08 grudnia 2017 r. 5.608,80 zł brutto.

(dowód: cesja wierzytelności - k. 10, faktura – k. 17)

Likwidator szkody odmówił wypłaty odszkodowania w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

(dowód: pismo (...) SA – k. 22)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na dowodach przedstawionych przez strony, które nie były wzajemnie kwestionowane. W szczególności Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. S.. W ocenie Sądu były one wiarygodne i nie zostały w żaden sposób zakwestionowane przez stronę pozwaną.

Powód w wyniku cesji, stosownie do art. 509§2 k.p.c., nabył wszelkie prawa przysługujące dotychczas poszkodowanemu. W związku z tym stał się uprawniony do dochodzenia od pozwanego realizacji świadczenia w zakresie niewypłaconej części odszkodowania. Pozwany nie kwestionował legitymacji czynnej powoda. Pozwany nie kwestionował także przedstawionego przez powoda stanu faktycznego sprawy ani swojej odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia OC sprawcy szkody co do zasady.

Odpowiedzialność pozwanego za szkodę wynika z treści art. art. 123 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.). W myśl art. 822 § 1 k.c. mówiącego, że przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Natomiast na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Istotą odszkodowania jest rekompensata strat jakie poniósł poszkodowany w wyniku szkody odniesionej w zdarzeniu. W rozpoznawanej sprawie pojazd biorący udział w zdarzeniu drogowym zgodnie z decyzją likwidatora uległ szkodzie całkowitej, co było bezsporne między stronami.

W polskim orzecznictwie dominuje pogląd zgodnie, z którym na szkodę majątkową, którą ubezpieczyciel zobowiązany jest naprawić, poza kosztem naprawy pojazdu, składa się również koszt wynajmu pojazdu zastępczego. Takie jest również S. Sądu Najwyższego wyrażone w uchwałą z dnia 22 listopada 2013 r. III CZP 76/13, z której wynika: „odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego w okresie niezbędnym do nabycia innego pojazdu mechanicznego, jeżeli odszkodowanie ustalone zostało w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością pojazdu mechanicznego sprzed zdarzenia powodującego szkodę, a wartością pojazdu z stanie uszkodzonym, którego naprawa okazała się niemożliwa lub nieopłacalna (tzw. szkoda całkowita)”.

W okolicznościach sprawy było poza sporem, że poszkodowany prowadził działalność gospodarczą w miejscowości oddalonej od jego miejsca zamieszkania o około 40 km i przed zdarzeniem powodującym szkodę wykorzystywał w

celu codziennych dojazdów i jej prowadzenia pojazd, który następnie uległ uszkodzeniu. Zważywszy, iż uszkodzenia jakim uległ pojazd zostały zakwalifikowane zostały jako szkoda całkowita, nie ulega wątpliwości, iż pojazd ten nie nadawał się do użytku. Zważywszy na rodzaj prowadzonej przez poszkodowanego działalności, Sąd dał wiarę jego zeznaniom, iż nie mógł on skorzystać z żadnego z pojazdów znajdujących się w tym czasie w jego posiadaniu w celu dojazdów do pracy i domu. Wynikało to bądź z faktu, iż były one uszkodzone lub nie posiadały odpowiedniego ubezpieczenia. Zeznania świadka w tym zakresie nie zostały przez pozwanego skutecznie zakwestionowane. W szczególności pozwany nie wykazał, że poszkodowany dysponował pojazdem, który mógł wykorzystać. Nie budzi natomiast wątpliwości, że zważywszy na odległość od miejsca zamieszkania do miejsca wykonywania działalności, poszkodowany musiał dysponować odpowiednim środkiem transportu. W tych okolicznościach, w ocenie Sądu, skorzystanie przez poszkodowanego z oferty powoda w celu zminimalizowania strat związanych ze zdarzeniem drogowym, było uzasadnione. Brak odpowiedniego środka transportu skutkować musiałby by bowiem w przypadku poszkodowanego w praktyce zaprzestaniem wykonywanej osobiście działalności gospodarczej, co równało by się z utratą źródła dochodu. Z okoliczności sprawy, tj. zeznań poszkodowanego oraz przedłożonej faktury, wynika, iż poszkodowany korzystał z pojazdu zastępczego przez okres możliwie najkrótszy, tj. do czasu powzięcia informacji o przyznaniu odszkodowania. Stąd, w ocenie Sądu, brak podstaw do stawiania zarzutu, że poszkodowany swoim zachowaniem przyczynił się do zwiększenia szkody.

Strona pozwana kwestionowała wysokość stawki najmu, podnosząc, że jest ona zawyżona w odniesieniu do stawek obowiązujących na rynku lokalnym. Odnosząc się do tego zarzutu należy wskazać, iż poza jego podniesieniem pozwany nie przedłożył jednak w tym zakresie żadnych dowodów ani nie złożył żadnych wniosków dowodowych.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż w sprawach cywilnych rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, wyd. 6, Warszawa 2012r.). Zwłaszcza w sytuacji, gdy strony reprezentowane są przez profesjonalnych pełnomocników.

Natomiast z materiału dowodowego przedłożonego przez stronę powodową wynika, że ustalone przez niego stawki najmu mieszczą się w zakresie proponowanych przez likwidatora szkody (...) S.A. V. (...) i są od nich niższe. Brak przy tym podstaw do przyjęcia, że są wyższe od obowiązującymi na rynku lokalnym. Należy także mieć na uwadze, że przepisy prawa nie nakładają na poszkodowanego obowiązku ustalania kosztów najmu pojazdu zastępczego ani znajomości obowiązujących na rynku stawek najmu. Toteż poszkodowany zawierając z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego nie był zobowiązany do uprzedniego przeanalizowania i ustalenia średnich stawek za tego typu usługi i wyboru tej najtańszej (tak Sąd Rejonowy Wrocław Fabryczna we Wrocławiu w wyroku z dnia 26 sierpnia 2015 r., sygn. akt XI C 1655/14, które to stanowisko Sąd podziela).

Biorąc pod uwagę wszystkie wskazane wyżej okoliczności Sąd uwzględnił powództwo w całości.

Odnosząc się do kwestii żądania odsetek należy wskazać, iż likwidacja szkody przez (...) stosownie do art. 127 ustawy z dnia o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, następuje na zasadach określonych w art. 14 ust. 1-3 oraz przepisach rozdziału 2, chyba że umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska stanowi inaczej. W tym stanie rzeczy skoro likwidator szkody w dniu 15.12.2017r. otrzymał wszelkie dane pozwalające na ustalenie wysokości należnego powodowi odszkodowania z tytułu wynajmu pojazdu, to w świetle art. 481§1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, to od dnia 23.12.2017r. znajdował się w opóźnieniu co uzasadnia żądanie odsetek w wysokości wynikającej z art. 481§2 k.c.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 k.p.c., stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty powoda złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 281,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie wynikającej

z §2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz. 1800 ze zm.) oraz koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.